

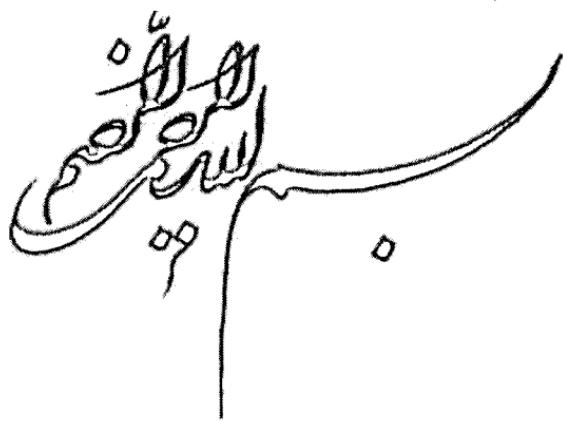

داستان‌های تاریخی خلیج فارس

حضور مشاهیر دنیا در سواحل و جزایر خلیج فارس

مولف: یاسین قاسمی بجد

داستان‌های تاریخی

خليج فارس

حضور مشاهير دنيا قديم در سواحل و جزائر خليج فارس

مؤلف: ياسين قاسمي بجد

سر شناسنامه:	فاسمی بجد، یاسین، ۱۳۶۷ -
عنوان و نام پدیدآور:	دانستان‌های خلیج فارس - حضور مشاهیر دنیا قدیم در سواحل و جزایر خلیج فارس/مؤلف یاسین فاسمی بجد؛ ویراستار محمدحسین پاکنیت.
مشخصات نشر:	تهران: انتشارات پل، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری:	۱۲۸ ص.
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۴۵۴-۴
وضعیت فهرست‌نوبیسی:	قیبا
عنوان دیگر:	حضور مشاهیر دنیا قدیم در سواحل و جزایر خلیج فارس.
موضوع:	خلیج فارس - تاریخ - Persian Gulf - Histo/Pمشاهیر - سرگذشتمنه - Celebrities - Persian Gulf - Description and travel - Early works to 20th century Persian Gulf -- Description - متنون قدیمی تا قرن ۱۴
رده‌بندی کنکره:	خلیج فارس -- سیر و سیاحت -- متنون قدیمی تا قرن ۱۴
رده‌بندی دیوبی:	Persian Gulf -- Travel - Early works to 1800
شماره کتابشناسی ملی:	Iran -- History /and travel - Early works to 1800
رده‌بندی کنکره:	Iran -- Description - To 633
رده‌بندی دیوبی:	Iran -- Travel -- Early works to 20th century
شماره کتابشناسی ملی:	Early works to 1800 - Iran -- Description and travel
DSR2134	
۹۵۵/۲۳۵	
۸۹۹۱۳۶۹	

دانستان‌های تاریخی خلیج فارس

نویسنده: یاسین فاسمی بجد

ویراستار: محمدحسین پاک نیت

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۲-۴۵۴-۴

سال چاپ: اول - ۱۴۰۲

شماره گان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۱۱۰,۰۰۰ تومان

Instagram: paul_publication

«کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر برای مولف محفوظ می‌باشد»

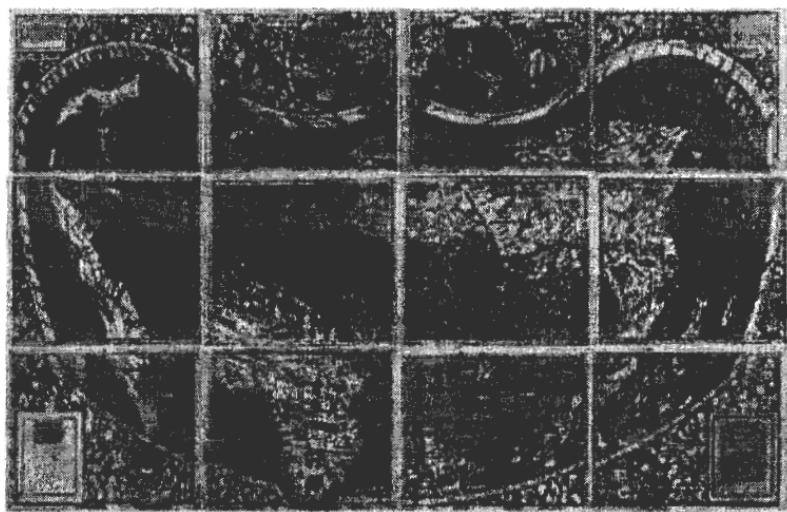
آدرس: انقلاب - خیابان لباقی نژاد - بین خیابان فخر رازی و خیابان

دانشگاه - پلاک ۱۷۴ - طبقه دوم - واحد ۴ - شماره تماس، ۰۶۴۶۹۶۰۸

فهرست

۸.....	پیشگفتار
۱۱.....	گفتار اول: درآمدی بر جغرافیای تاریخی خلیج فارس
۱۵.....	موقعیت
۱۶.....	ویرگی‌ها
۱۸.....	بنادر و سواحل
۲۴.....	جزایر
۲۸.....	رودها
۳۱.....	گفتار دوم: انبیاء الهی
۳۲.....	حضرت خضر (علیه السلام)
۳۸.....	ملاقات حضرت موسی (علیه السلام) و حضرت نبی
۴۳.....	ذوالقرنین (علیه السلام)
۴۶.....	حضرت یونس (علیه السلام)
۵۱.....	گفتار سوم: پادشاهان و سلاطین جهان
۵۱.....	پادشاهان و سلاطین ایرانی
۶۰.....	پادشاهان و سلاطین غیرایرانی
۷۱.....	گفتار چهارم: سیاحان اهل مشرق زمین
۷۸.....	ابن خردادبه
۸۲.....	ناصرخسرو قبادیانی
۸۵.....	سعدی شیرازی
۸۸.....	ابن بطوطه
۹۳.....	گفتار پنجم: سیاحان اهل مغرب زمین
۱۰۱.....	نثارخوس
۱۰۷.....	بنیامین تولدایی
۱۱۰.....	مارکوبولو

۱۱۵	گفتار ششم: داستان‌های شگفت
۱۲۰	پری دریایی و آدمیان وشانی
۱۲۲	روایت جابرین حیان
۱۲۶	گزیده‌ی منابع

تصویر ۱. نقشه‌ی جهان «والد سیمولر» متعلق به سال ۱۵۰۷ میلادی

تصویر ۲. نقشه‌ی ایران در سال ۱۱۴۲ هجری قمری تهیه شده توسط
درگاه عالی دربار عثمانی که نام «خليج فارس» را هم در نقشه و هم در
توضیحات کنار نقشه می‌توان یافت.

پیشگفتار

از نخستین روز آفرینش دنیا تا تکوین و پیدایش خشکی‌ها و دریاهای و تا دوران کنونی، بر خلیج فارس عمر جهان گذشته است. از بدو تردد فینیقی‌ها تا تحرک هخامنشیان و تحریک یونانیان و حرکت اسکندر و از اولین جرقه‌های فتوحات مسلمانان در شهرهای ساحلی و جزایر خلیج فارس تا حضور استعماری پرتغالی‌ها، هلندی‌ها، انگلیسی‌ها و... در این چند سده‌ی اخیر و نیز کشف گنجینه‌ی طمعانگیزی به نام نفت و امتیاز استخراج آن و ماجراهی جنگ‌های جهانی اول و دوم و قدرت‌گیری ایالات متحده‌ی آمریکا و رشد صهیونیسم و تلاش مستمر و هدفمند به منظور مهار خطر مسلمانان و سلطه بر منابع انرژی جهان - که بی‌گفتگو، نیمی از آن در خلیج فارس و نواحی اطراف آن قرار دارد - و نیز جنگ‌های خلیج فارس و این همه رفت‌وآمد و گفت‌وشنود و دهه‌ها و صدها مقوله‌ی دیگر، همه و همه بیانگر حساسیت و اهمیت کمنظیر خلیج فارس به عنوان گلوگاه آبی شرق و غرب می‌باشد.

شاید هیچ دریایی دیگری نباشد که بیش از خلیج فارس توجه باستان‌شناسان، تاریخ‌نگاران، زمین‌شناسان، جغرافی‌دانان و سیاستمداران را به خود معطوف ساخته باشد. سرگذشت رویدادها و حوادث خلیج فارس، به کهن‌ترین زمان‌های تاریخی می‌رسد و ذکر آن در تاریخ مکتوب بشری، پیش از دریاهای دیگر آمده است. موقعیت مرکزی آن در یکی از مهم‌ترین جاده‌های میان شرق و غرب، از ابتدای تاریخ اهمیت ویژه‌ای بدان داده است و نوشته‌های بی‌شماری که به ده‌ها زبان (سانسکریت، پهلوی، اوستایی، آشوری، یونانی، سریانی، رومی، عربی، اروپایی و حتی چینی و ژاپنی) درباره‌ی این دریا در دست می‌باشد، نشان می‌دهد که جهانیان از دیرزمان نسبت به آن علاقه‌مند بوده‌اند. در دهه‌های اخیر، پژوهشگران عرصه‌های مختلف از ژئوپلیتیک و بیولوژی و دیرینه‌شناسی گرفته تا گویش‌شناسی و باورهای عامه، به سراغ خلیج

فارس رفته‌اند و با انتخاب موضوعات و نگاه‌های متفاوت، به بررسی جنبه‌های گوناگون این مجموعه‌ی آبی پرداخته‌اند. در فضای علمی ایران نیز مطالعات خلیج فارس و خلیج فارس شناسی، چندی است که به رشته‌ای دانشگاهی تبدیل شده است و تلاش می‌شود تا دست کم نگاهی جدی‌تر و منسجم‌تر به این مقوله گردد. اگرچه اهمیت خلیج فارس به قدری زیاد است که تاکنون کتاب‌ها و مقاله‌های بسیار متنوعی درباره‌ی این منطقه منتشر شده؛ ولیکن به نظر می‌رسد تاکنون مطالعات کافی در زمینه‌ی رویدادهای تاریخی این پنهانی دریایی، صورت نگرفته است.

با توجه به تحولات نوین فرهنگی در جامعه‌ی امروز، نیاز ایرانیان - به ویژه جوانان تیزبین و پرسن گر - به بررسی‌های جدید علمی و پریار درباره‌ی تاریخ پرفراز و نشیب ایران‌زمین و دیانت و فرهنگ و تمدن آن، بیش از گذشته نمود یافته است. از این رو، ما با شناخت این امر و در جهت گسترش دیدگاه‌های همه‌جانبه و عمیق فرهنگی، تلاش جدیدی را آغاز نموده و بر آن شدیدم تا با تألیف این نوشتار، آگاهی‌های مهم، دقیق و سودمندی در مورد چشم‌اندازی از تاریخ خلیج فارس که کمتر مورد توجه قرار گرفته است را در دسترس تمامی ایران‌دوستان و جوانان علاقه‌مند کشورمان قرار دهیم. وضعیت خلیج فارس در ادوار مختلف تاریخی، در دوران پادشاهان مختلف، دست‌اندازی‌های کشورهای خارجی و درنهایت، جنگ‌ها و صلح‌ها، تاکنون از جمله مسائل مورد بررسی محققان و مؤلفان بوده است. اما آنچه در این نوشتار مورد توجه ویژه قرار می‌گیرد، حضور مشاهیر دنیای قدیم (اعم از انبیاء الهی، پادشاهان، دانشمندان، شاعران، سیاحان و...) در سواحل و جزایر خلیج فارس از ابتدای تاریخ تا سده‌ی سیزدهم میلادی (قرن هشتم هجری) می‌باشد که در این مورد، کتب و رسالات و مقالات زیادی به زبان فارسی در دست نداریم. این نوشتار، با روش استنادی و کتابخانه‌ای و با تکیه بر متون و مقالات ایرانی و خارجی، به بررسی این مهم می‌پردازد.

کتاب حاضر، شامل مجموعه گفتارهایی است در جغرافیای تاریخی، تاریخ ایران و جهان، قصص انبیاء و تاریخ تجارت دریایی و مناسبات بازرگانی در دوران باستان که براساس یافته‌های باستان‌شناسی، منابع دست اول نوشتاری و همچنین پژوهش‌های جدید تدوین شده است. در پایان سخن، آنچه که یادآوری اش ضروری به نظر می‌رسد، این است که با بهره‌برداری از کتب، مقالات، استناد و منابع مختلف سعی شده است تا کتابی بی‌نقص فراهم آید. در این نوشتار، سعی شده است که عنان اعتدال و انصاف علمی، از دست قلم نگارنده ربوده نشده و این اثر، تحت تأثیر حب و بعض قومی و نژادی و یا وقایع تاریخی و رقابت‌های فکری و فلسفی قرار نگیرد. بی‌شك این نوشتار مبتنی بر تحقیق و تدقیق علمی است و برای مطالعه‌ی محققان و پژوهشگران سودمند می‌باشد؛ اما کافی و جامع نبوده و نمی‌تواند پاسخگوی همه‌ی پرسش‌ها و چراغ راهی برای همه‌ی مباحث تحقیقاتی باشد. پس طبعاً هرگونه لغزشی یا ناروایی در مطالب پیش آمده باشد، گناه از نگارنده و تدوین‌کننده می‌باشد؛ لاقل به علت عدم دسترسی به استناد و مدارک بیشتر. امید است با کوشش زیادی که به منظور تدوین این نوشتار به عمل آمده، سهم کوچکی از دین خود را به جامعه‌ی علمی و دانشگاهی ادا کرده باشم و این نوشتار، برای علاقه‌مندان این حوزه و همچنین دانشجویان رشته‌های تاریخ و ایران‌شناسی، سودمند باشد و به عنوان یک منبع راهنمای مورد استفاده‌ی تمامی پژوهشگران و صاحب‌نظران قرار گیرد.

گفتار اول: درآمدی بر جغرافیای تاریخی خلیج فارس

دریاها و اقیانوس‌های جهان، قرن‌های متمادی به صورت سدی نفوذناپذیر در بین گروه‌های مختلف انسان‌های نخستین فاصله افکنده بود و آنها را از یکدیگر دور نگه می‌داشت. و این جدایی تا آن زمان ادامه داشت که سرانجام چند انسان جسور، وسیله‌ی عبور از دریا و پیروزی بر امواج متلاطم آن را کشف کردند و از آن به بعد، اگرچه دریاها و اقیانوس‌های جهان، حد فاصل میان آدمیان بود؛ اما سفرهای دریایی به عنوان نخستین وسیله‌ی ارتباط میان اقوام و جوامع مختلف و مبادله‌ی تمدن و فرهنگ‌های گوناگون، این فاصله را از بین برده. همانطور که هنوز نمی‌دانیم برای نخستین بار چه کسی از برخورد دو قطعه سنگ، آتش را کشف کرد یا به واسطه‌ی در کنار یکدیگر قراردادن چند علامت، خط را به وجود آورد؛ از هویت اولین کسی که در کنار دریاها ساکن شد و یا نخستین کسی که به واسطه‌ی بهم پیوستن چند تکه چوب بر پهنه‌ی دریاها روان شد، آگاه نیستیم. اما یک نکته را خوب می‌دانیم و آن، این است که دریا، این پهنه‌ی نیلی گسترده، این مظهر عظمت و جاودانگی، این سمبول زیبایی، خشم و آرامش که چهارپنجم سطح این کره‌ی خاکی را فرا گرفته است، نه فقط راز پیدایش حیات را در دل خود نهفته دارد؛ بلکه از آغاز درخشش اولین جرقه‌های تمدن، همواره عظیم‌ترین تأثیر را - چه مستقیم و چه غیرمستقیم - در زندگی انسان‌ها بر جای نهاده است.

بی شک نخستین اقوام و مللی که مرزهای جهالت و بی‌دانشی انسان‌های اولیه را در هم شکستند، قبیله‌هایی بودند که در کنار رودخانه‌ها و کرانه‌های دریایی می‌زیستند. دریا، خورد و خوراکشان را تأمین می‌کرد؛ حس کنجکاوی‌شان را بر می‌انگیخت؛ اندیشه‌ی آنان را وسعت می‌داد و سرانجام، آنها را به سوی خویش فرا می‌خواند تا در تلاش تدارک وسیله‌ای برآیند که از آب بگذرد. بدین‌سان نخستین انسان اندیشمند و دلاوری که بر تنہ‌ی یک درخت، عرض رودخانه‌ای را پیمود تا در سوی دیگر به سیاحت بپردازد یا آذوقه فراهم آرد و یا از حاشیه‌ی ساحلی دریا، خود را به قسمت‌های عمیق‌تر آب رساند تا ماهی بزرگتری صید کند، دریانوردی را بنیان نهاده است؛ زیرا با بهره‌گیری از تجربیاتی که از همین سفر دریایی کوتاه و ناقص به دست آمد، به تدریج تنہ‌ی درخت به وسیله‌ی مطمئن‌تری مبدل شد و با بستن چندین تنہ‌ی درخت به یکدیگر، قایق‌های ابتدایی پدید آمدند. اکثریت قریب به اتفاق مورخان عهد قدیم و محققان امروز، در این نکته متفق‌القول هستند که نخستین دریایی که انسان در مجاورت آن ساکن گردید و نیز نخستین دریایی که انسان از طریق آن به نقاط دیگر جهان سفر کرد، «خلیج فارس» می‌باشد (اشرفی‌پویا، ۱۴۰۰الف، ۷۵). به عنوان مثال، براساس نظر «چارلز بلگریو» انگلیسی، خلیج فارس، نخستین دریایی است که انسان توانسته است در آن به دریانوردی بپردازد (بنی‌اقبال و حیدری، ۱۳۹۳، ۱۱). در واقع، خلیج فارس نظر به موقعیت خاص و ممتازی که دارد، از قدیمی‌ترین ازمنه‌ی تاریخی مورد توجه بشر واقع گردیده و شاید بتوان چنین اظهار داشت که یکی از قدیمی‌ترین پنهانه‌های دریایی می‌باشد که انسان متمدن شناخته است. آشنایی اقوام جهان باستان با خلیج فارس و ورود گروهی از این اقوام به سواحل و جزایر آبهای خلیج و نشیمنگاه‌کردن آنها، پیشینه‌ای دراز دارد. محققان و پژوهشگران، سواحل و جزایر خلیج فارس را زمینه‌ی بکری برای مطالعه‌ی انسان نخستین می‌دانند و بر این باورند که سه نژاد نخستین نوع بشر (دراویدی، آفریقایی و مغولی)، ابتدا در سواحل خلیج فارس با یکدیگر رو به رو شده‌اند (اشرفی‌پویا، ۱۴۰۰الف، ۷۵).

موقعیت مهم خلیج فارس در پیونددادن جهان شرق و غرب به یکدیگر و نزدیک کردن اقوام به هم، اهمیت خاصی به خلیج فارس از ابتدای تاریخ داده است (بلوکباشی، ۱۳۸۰، ۲۱).

«خلیج فارس»، نام دریایی نیمه‌بسته و آبراهی پراهمیت در آسیای جنوب غربی و منطقه‌ی خاورمیانه است که در امتداد دریای عمان و در میان ایران و شبه‌جزیره‌ی عربستان قرار دارد (مؤسسه‌ی گیتاشناسی، ۱۳۸۹، ۲۵). خلیج فارس، بازمانده‌ی گودال بزرگی از دوران سوم زمین‌شناسی است که تحت تأثیر فشارهای ناشی از آتش‌فشان‌های فلات ایران و پایداری فلات عربستان در برابر این واکنش‌های تکتونیکی ایجاد شده، گسترش یافته است (عسگری و دیگران، ۱۳۹۳، ۱۸). وسعت این خلیج در دوران سوم زمین‌شناسی، به مراتب بیشتر از امروز و شاید دو برابر زمان ما بوده است. شواهدی در دست می‌باشد که نشان می‌دهد خلیج فارس، تقریباً تمامی سطح جلگه‌ی بین‌النهرین جنوبی و مرکزی را فرا می‌گرفته و دو رود دجله و فرات، از دو نقطه در بخش‌های شمالی عراق، به خلیج فارس می‌ریخته‌اند (رائین، ۱۳۵۰، ۶۲). نام «خلیج فارس»، یکی از کهن‌ترین اسامی جغرافیایی گیتی است که با سپری شدن قرون و اعصار و دگرگونی‌های عظیمی که در چهار گوش‌های عالم در وضع اقلیمی و موقعیت جغرافیایی، در مرزاها و اسامی کشورها، در حدود سواحل دریاها و بستر رودخانه‌ها روی داده، همواره به همین نام خوانده می‌شده است؛ همانطور که از آغاز و توسط نخستین اقوام پارسی ساکن این سرزمین، «خلیج فارس» نام‌گذاری شده است (اشرفی‌پویا، ۱۴۰۰الف، ۷۵).

خلیج فارس همواره از نظر موقعیت جغرافیایی ویژه و واقع شدن بر گذرگاه تمدن‌های بزرگ، اهمیت سوق‌الجیشی و بسیاری از خصوصیات دیگر، یکی از حساس‌ترین مناطق گیتی از جهات سیاسی، نظامی، اقتصادی و فرهنگی بوده است. این پهنه‌ی آبی، به دلیل ثروت‌های فراوان و موقعیت ممتازی که داشته، از دوران‌های گذشته همواره عمران و آباد بوده است (کجباف و خاوش، ۱۳۹۷، ۶). شاید بتوان چنین اظهار داشت که کمتر منطقه‌ای در عالم، همانند خلیج

فارس جولانگاه حوادث شگرف و پر سر و صدای تاریخ شده باشد (رائین، ۱۳۵۰، ۶۰). رویدادهای خلیج فارس در تاریخ مکتوب بشری، مقدم بر تمامی رویدادها و دریاهاي جهان بوده است و سابقه‌ی آن، به کهن‌ترین دوران می‌رسد. براساس اظهارات «ویلسون» در «کتاب خلیج فارس»، زمانی که هنوز آب‌های دریای مدیترانه با گذر کشتی‌ها شیار نیافته بود، رویدادهای بزرگی در پنهانی آب‌های خلیج فارس رخ داده که در روند تکامل نژاد انسانی و تاریخ بشری، تأثیر گذاشته است (بلوکباشی، ۱۳۸۰، ۲۱). «زان زاک پرینی» مؤلف «کتاب خلیج فارس» چنین می‌نویسد: «ملل و طوایف بسیاری بر کرانه‌های خلیج فارس استیلا یافته و فرمانروایی نموده‌اند، ولی روزگارشان سپری گشته و تنها ملت ایران است که همچنان پا بر جا زیسته و میراث حاکمیت خویش را تاکنون پاسداری نموده است... منطقه‌ی خلیج فارس، در خلال عمر طولانی هزاران ساله‌ی خود، شاهد پیدایش و نابودی بسیاری از ملت‌ها و امپراتوری‌ها و تمدن‌های گوناگون و ادیان حق یا باطل بوده است و ای بسا شورش‌ها، انقلابات، تبهکاری‌های هولناک، کشتارهای دسته‌جمعی و روزهای تلخ و شیرین و شادکامی‌ها و ناکامی‌هایی دیده که همه را پشت سر گذارده است» (رائین، ۱۳۵۰، ۶۱).

تصویر ۳. نقشه‌ی خلیج فارس (بلوکباشی، ۱۳۸۰، ۱۹).

موقعیت

متون جغرافیایی دانشمندان مسلمان، در موقعیت، عظمت، نقش و اهمیت خلیج فارس در مبادلات سیاسی و اقتصادی کرانه‌های آن، مطالب سودمندی اشاره کرده‌اند که در هر کدام از آنها، اشارات ویژه و ارزشمندی از این دریاست (سپهوند و دیگران، ۱۳۹۵، ۲۳). به عنوان مثال، در «مسالک و ممالک» استخري که از نخستین جغرافی نگاران ایرانی و مسلمان در قرن چهارم هجری بود، بیش از ۲۰ بار به عنوان دریای پارس (خلیج فارس) اشاره شده است که این، نشان از توجه این اثر گران‌سنگ به خلیج فارس می‌باشد. چنانکه وی درباره این دریا، چنین روایت می‌نماید: «دریای پارس، خلیجی باشد از دریای محیط در حد چین و حدود واق واق و به هندوستان رسد و آن را به پارس و کرمان بازخوانند و به حکم آنکه هیچ ولایت از این ولایت آبادان‌تر بر این دریا نیست و به روزگار گذشته، پادشاهان پارس، بزرگ‌تر و قوی‌تر بوده‌اند و هم در این روزگار، مردمان پارس به هر جایی مستولی‌اند از کرانه‌های این دریا» (استخري، ۱۳۶۸، ۱۰۹). دیگر جغرافی نگاران مسلمان نیز به نوبه‌ی خویش، به موقعیت خلیج فارس اشاره دارند. چنانچه «یاقوت حموی» چنین اظهار می‌دارد که: «بحر فارس، شاخه‌ای از دریای بزرگ هند می‌باشد؛ مرزهای آن از تیز از بخش‌های مکران در کرانه‌ی دریای فارس تا عبادان (آبادان) است» (حموی، ۱۳۸۰الف، ۴۳۹). «ابن‌بکران»، این‌گونه به موقعیت خلیج فارس می‌پردازد: «بحر محیط، گرد ربع مسکون درآمده است از همه‌ی جانب‌ها؛ اما دو شاخ بزرگ ازو به جانب عمان درآید، یکی از سوی مشرق و آن بزرگ‌ترست و او را در کتب خلیج مشرقی خوانند و دیگری از سوی مغرب و آن خردترست و او را خلیج مغربی خوانند... که معروف‌تر به دریای پارس است» (ابن‌بکران، ۱۳۴۲، ۱۷ و ۱۸). «ابوالفداء» نیز در وصف خلیج فارس می‌آورد: «و آن دریایی است که در ناحیه‌ی مکران و عمان، از دریای هند جدا شده و تا عبادان (آبادان) رسد» (ابوالفداء، ۱۳۴۹، ۳۲).

ویژگی‌ها

به دلیل اهمیت و ویژگی‌های منحصر به فرد و برجسته‌ای که خلیج فارس در طول تاریخ داشته است، ویژگی‌های طبیعی آن توسط بسیاری از محققان و مؤلفان، مورد بررسی و مذاقه قرار گرفته است. این ویژگی‌ها از چشم جغرافی نویسان نیز به دور نمانده است؛ به عنوان مثال، می‌توان به خاک رسوبی بین‌النهرین اشاره نمود که ناهماهنگی‌ها و خمیدگی‌های آن بسیار واضح می‌باشد (شاهین و دیگران، ۱۳۹۶، ۱۲۳). علاوه بر این، از جمله ویژگی‌های غالب توجه خلیج فارس، می‌توان به ویژگی‌های جغرافیایی و هواشناسی در کرانه‌های شمالی و جنوبی خلیج فارس و تأثیر آن بر دریانوردی در این پهنه‌ی دریایی اشاره نمود. به عنوان نمونه، عوامل بسیاری وجود دارند که دریانوردی در سواحل ایران در خلیج فارس را سریع‌تر و مطمئن‌تر نموده‌اند:

- **همواری و ناهمواری:** سواحل ایران، کوتاه‌تر از سواحل عربی بوده و دارای برآمدگی‌ها و فرورفتگی‌های کمتری می‌باشد.

- **عمق:** سواحل ایران، از عمق مناسبی برای کشتی‌رانی برخوردار می‌باشد؛ در حالی که سواحل عربی، کم‌عمق بوده و در مناطقی نیز دریانورдан را گمراه می‌نماید.

- **بستر دریا:** بستر دریا در نزدیکی سواحل ایران، گلی بوده و برای لنگرانداختن مناسب است؛ در حالی که سواحل عربی، دارای صخره‌های مرجانی خطرناک بسیاری می‌باشد.

- **جريان‌های دریایی و باد:** هنگام کشتی‌رانی در طول سواحل ایران، می‌توان از جریان‌های دریایی به طرف شمال غرب و بادهای ساحلی کمک گرفت و این در حالی است که در نواحی دورتر از آن مناطق، کشتی‌ها گرفتار جریان‌های آشفته می‌شند.

- **پناهگاه:** در تمامی نقاط سواحل ایران، کشتی‌ها می‌توانستند در خلیج‌های کوچک و یا در پشت جزیره‌ها لنگر بیندازند و از توفان‌های دریایی

در امان باشند؛ در حالی که در سواحل عربی، آبراه‌ها بسیار کم عمق بوده و بادهای شدید، مستقیماً به طرف ساحل جریان داشتند.

• علام زمینی: از آنجایی که سواحل ایران، کوهستانی بود؛ بر جستگی‌ها و ارتفاعات به عنوان علام مشخصه توسط دریانوردان مورد استفاده قرار می‌گرفت و این در حالی است که سواحل عربی، مسطح بوده و هیچ علامت مشخصه‌ای نداشت.

• مناطق مسکونی: در طول سواحل ایران، شهرها و قصبات بسیاری وجود داشت که می‌شد در آن آب و غذا تهیه کرد؛ در حالی که در سواحل عربی، نه نقاط مسکونی مناسب وجود داشت و نه می‌شد آب و غذا تهیه نمود (القاسمی، ۱۳۸۷، ۴۳ و ۴۴).

«ثارخوس» به عنوان اولین سیاح یونانی در سده‌ی چهارم پیش از میلاد، بادهای دریایی خلیج فارس را مورد بررسی قرار می‌دهد (به صفحه‌ی ۱۰۵ رجوع نمایید). علاوه بر این، در ذکر ویژگی‌های این خلیج، نمی‌توان از قول «مسعودی» که بیان می‌کند «خلیج فارس، دارای شگفتگی‌های بسیار و صورت‌های پراکنده و کان‌های مروارید و ماهیان رنگینی است که یکدیگر را می‌خورند» (مسعودی، ۱۳۷۰، ۳۹) صرف‌نظر نمود. «حمدالله مستوفی» نیز خود به صورت اجمالی و ذیل بررسی سواحل و جزایر خلیج فارس، به ویژگی‌های خلیج از قبیل غواص‌های مروارید و شهرها و قصبات شگفت‌انگیزی، که دارای آبهای مطبوع جهت زراعت محصولاتی همچون خرما، کتان و... هستند، اشاره می‌نماید (مستوفی، ۱۳۳۶، ۱۶۶). همچنین، می‌توان به توصیفات و گزارشات «ابن‌بکران» در کتاب «جهان‌نامه» در ذکر عمق آب، تیرگی رنگ و شوری آب دریا، بادها و جریان‌های دریایی، جزر و مد، نزولات آسمانی، گرما، رطوبت و معادن مروارید در این خلیج اشاره نمود: «و آب این دریا تیره‌رنگ باشد به خلاف قلزم، و آبش شور باشد و در وی آبهای خوش باشد از چشممه‌ها و کشت و زراعت بود و چهارپایان... و معدن مروارید در این

دریا باشد و مروارید به موضع‌های مخصوص برآرند در این دریا... و عمق این دریا، هفتاد گز باشد تا هشتاد گز و به صد نرسد...» (ابن‌بکران، ۱۳۴۲، ۱۸ و ۲۱).

از این میان، «حافظ ابرو» به طور مفصل، به ذکر موقعیت و ویژگی‌های خلیج فارس می‌پردازد و «حمدالله مستوفی» نیز در پرداختن به قلمروی ایران، از خلیج فارس که متصل به دریای هند است، نام می‌برد و خصوصیات بسیار منحصر به فرد آن را برمی‌شمارد (مستوفی، ۱۳۳۶، ۲۳). طبق اشاره‌ی آثار عجم به طور کلی: «دریای فارس که آن را خلیج عجم و دریای بصره نیز گویند، متصل است به بحر هند و در حقیقت شعبه‌ای از آن است و این شعبه که مابین فارس و عربستان واقع شده، ابتدایش از محاذی بلوچستان و انتهایش بصره است و طول این خلیج از بصره تا بر سد به بحر هند، بعضی دویست فرسخ نوشته‌اند؛ و عرض آن به اختلاف است که به هفتاد فرسخ و بیشتر می‌رسد؛ عمقش نیز مختلف و در اطراف و جوانب آن، جزایر بسیار است» (فرصت شیرازی، ۱۳۷۷، ۶۰۱).

بنادر و سواحل

چنانکه اشاره شد، تاریخ قدیم خلیج فارس و نواحی اطراف آن، دقیقاً روشن نیست و آنچه با تفصیل بیشتر در مورد بنادر و جزایر این خلیج، از نظر خوانندگان خواهد گذشت، متکی به اطلاعاتی اعم از اساطیر و افسانه‌های قدیم، مدارک تاریخی مانند کتبه‌های میخی و کشفیاتی که علماء و دانشمندان انسان‌شناسی و حیوان‌شناسی از جمجمه و استخوان‌های نژادهای گوناگون به عمل آورده‌اند و همچنین کتب مذهبی مانند تورات و انجیل و گفته‌های مورخان عهد قدیم می‌باشد. آنچه مسلم است، این می‌باشد که خلیج فارس، دارای پیشینه و تاریخی تا حدود ۵۰۰ سال بوده و نژادهای مختلفی به شرح زیر در خلیج فارس زندگی می‌کرده‌اند: